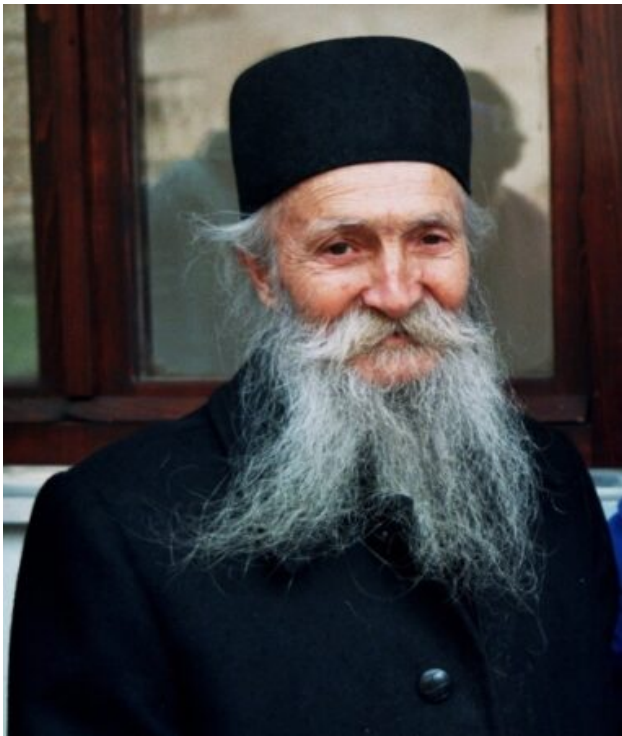

11 Ιανουαρίου 2022

Γέροντας Θαδδαίος: Η αγάπη για τους εχθρούς και ο πόλεμος εναντίον τους...

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας (1914-2003).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

1. Από παιδί ακόμα, ποθούσα να υπηρετήσω τον Θεό. Από τότε ακόμα, ήξερα ότι εδώ στη γη τα πάντα αποτελούσαν ένα είδος υπηρεσίας. Οι γονείς φροντίζουν τα

παιδιά τους και τα παιδιά φροντίζουν τους γονείς τους. Ο καθένας υπηρετεί κάποιον άλλο. Τότε ήταν που αποφάσισα ότι εγώ ήθελα να υπηρετώ τον Θεό. Απ' τη στιγμή που Εκείνος είναι ο Γονέας όλης της ανθρωπότητας και ολόκληρου του σύμπαντος θα πρέπει κανείς να υπηρετεί Εκείνον που είναι ο σημαντικότερος απ' όλους. Ως μικρό παιδί ήθελα πολύ να το κάνω αυτό. Όταν μεγάλωσα κάπως, ήξερα ότι δεν μπορούσα να το πω στους γονείς μου -δεν επρόκειτο να μου δώσουν ποτέ την ευλογία τους- αλλά όταν έφτασα στην κατάλληλη ηλικία πήγα σε μοναστήρι.

Η μητέρα μου είχε κοιμηθεί εν Χριστώ πολύ πριν από εκείνη τη στιγμή, αλλά ο πατέρας μου ζούσε ακόμη και εναντιώθηκε. Ακόμα κι έτσι όμως, όταν του είπα την επιθυμία να δεχτώ το μοναχικό σχήμα, του ζήτησα την ευχή του. Δόξα τω Θεώ, μου την έδωσε.

2. Πρέπει να υπερασπιζόμαστε ο ένας τον άλλο γιατί είμαστε αδέρφια -ιδιαίτερα όσοι έχουμε την ίδια πίστη. Υπάρχει ένα τέτοιο παράδειγμα στην ιστορία. Όταν κάποτε πήγε μια επίσημη αντιπροσωπεία αξιωματούχων από την Κωνσταντινούπολη στους Σαρακηνούς για να διαπραγματευτούν την ειρήνη, οι Σαρακηνοί ισχυρίστηκαν ότι οι χριστιανοί δεν υπακούν στην εντολή του Θεού. Είπαν, «Γιατί εσείς οι χριστιανοί παρακούτε την εντολή του Χριστού να αγαπάτε τους εχθρούς σας και αντ' αυτού μας διώκετε και μας σκοτώνετε;».

Μέλος εκείνης της αντιπροσωπείας ήταν και κάποιος Κύριλλος. Αυτός απάντησε στους Σαρακηνούς: «Αν σε ένα συγκεκριμένο νόμο, υπάρχουν δύο εντολές που πρέπει να εκπληρωθούν, ποιος άνθρωπος είναι πιο δίκαιος, αυτός που εκπληρώνει και τις δύο ή εκείνος που εκπληρώνει μονάχα τη μία;».

Οι Σαρακηνοί απάντησαν: «Αυτός που εκπληρώνει και τις δύο φυσικά».

Τότε ο Κύριλλος είπε: «Ως μεμονωμένα άτομα συγχωρούμε τους εχθρούς μας, αλλά ως κοινότητα, θυσιάζουμε τη ζωή μας ο ένας για τον άλλο. Διότι ο Κύριος είπε ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη αγάπη από το να θυσιάζει κανείς τη ζωή του για τον πλησίον. Εσείς όχι μόνο έχετε ως στόχο να μας υποδουλώσετε, αλλά εποφθαλμιάτε και την πνευματική μας ελευθερία. Αυτός είναι ο λόγος που υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας. Αυτό συνιστά δίκαιο αγώνα».

Κι έπειτα, υπάρχει επίσης και το παράδειγμα του Αγίου Ιωαννίκιου του Μεγάλου. Ήταν στρατιώτης για 20 χρόνια. Ήταν αξιοθαύμαστος -όποτε έδινε μάχη, νικούσε. Ουδέποτε νικήθηκε. Ποτέ δεν σκέφτηκε τη ζωή του, αλλά πάντοτε την έθετε σε κίνδυνο για τους άλλους. Και ο Κύριος τον διατήρησε. Αργότερα, όταν έγινε μοναχός, ήταν ένας σπουδαίος άγιος και θαυματουργός. Υπήρχαν πολλοί τέτοιοι άγιοι πολεμιστές. Ο προφητάναξ Δαβίδ λέει: «Μακάριοι ων αφέθησαν αι ανομιαί και ων απεκαλύφθησαν αι αμαρτίαι» (Ψαλμ. 31.1). Η αρετή ποτέ δεν ενεργεί για το ίδιον όφελος, αλλά για το όφελος των πλησίων.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας, Βίος και διδαχές του γέροντα Θαδδαίου της Βιτόβνιτσα», των εκδόσεων «Εν πλω», μετάφραση Βασίλης Αργυριάδης.

<https://bit.ly/3r6sSt1>